

[Bækgaard.]

Jeg tror også, dette skal have undervisningsministerens opmærksomhed.

Mit parti ser med velvilje på lovforslaget og håber, at der må komme et resultat ud af det udvalgsarbejde, der forestår.

H. Larsen (Bjerre): I forbindelse med det lovforslag, der her foreligger, finder jeg det nødvendigt at gøre det høje ting opmærksom på de vanskeligheder, vi har på Bornholm — og har haft i en lang årrække — med hensyn til lærermangelen. Jeg var lidt betænkelig ved at skulle tage det høje tings tid i den anledning, men når jeg ser ud over salen, forstår jeg, at tilbage er kun de, der virkelig interesserer sig for problemerne, så derfor går jeg trøstigt videre.

Jeg står her med en opgørelse fra skoledirektionen i Bornholms amt, og den viser, at lærermangelen den 1. august 1961 — altså før den vedtagne timetalsreduktion var gennemført — udgjorde 30 i amtskommunen, og af byerne manglede Allinge-Sandvig 2 lærerkræfter, Neksø 6, Rønne 14, Svaneke 4 og Åkirkeby 7 lærere eller lærerinder, men det er blevet værre siden. Jeg har tidligere i dag haft en samtale med vor stadsskoleinspektør i Rønne, og han oplyser, at hvis man skulle have den reduktion af timetallet, der nu er foreskrevet, mangler man ikke mindre end 29 lærere af 72. Man vil let kunne forstå, hvilke problemer det skaber. Der er kun et befolkningstal på godt 48 000 på Bornholm, altså det samme som i en middelstor provinsby i vort land, og dér er en mangel på over 70 lærere yderst alvorlig, så alvorlig, at vi finder det rigtigt at gøre opmærksom på det her fra denne talerstol.

Der er skoler i enkelte landkommuner, som må klare sig alene med en ganske ung vikar, og sådan har det været et langt stykke tid. Hvordan forældrene ser på det, tror jeg alle her i det høje ting hurtigt kan gøre sig en mening om. Nok er vi kvikke på Bornholm, men så kvikke, at vi helt kan undvære lærerne, er vi nu heller ikke.

Selv om det her foreliggende lovforslag gennemføres, løser det ikke helt vore problemer. Vi må prøve på at finde andre veje, og derfor er tanken om at få et seminarium på Bornholm naturligt dukket op. Jeg ved meget vel, at man rundt omkring i vort

land kan have lignende ønsker, men når vi nu fremsætter det for Bornholms vedkommende, er det, fordi vi netop er ved at projektere skoleudvidelse i Rønne. Jeg er klar over, at skolemyndighedernes og sikkert også den højtærede undervisningsministers tanker går i retning af statsseminarier, og det er da også et sådant, vi tænker på, når vi taler om et seminarium på Bornholm. En sådan institution på Bornholm vil ikke alene kunne afbøde mangelen på lærerkræfter, men vil også betyde en meget stor inspiration for hele vor øs kulturelle liv.

Vi på Bornholm har af tidligere drøftelser her i det høje ting — sidst i foråret, da der var lejlighed til at tale om Bornholms problemer — forstået, at der fra alle sider er megen interesse for vor ø og dens anliggender, og jeg tror derfor, jeg kan gå ud fra, at der i det høje ting er stor velvilje og også lyst til at hjælpe os i denne sag. Der er ingen på Bornholm, der endnu har glemt, hvad der blev givet af løfter efter de ulykkelige begivenheder i 1945, ligesom det altid har vakt berettiget glæde hos os, når nogle af disse løfter blev indfriet, og det er en del jo blevet. I sagen vedrørende et seminarium ønsker Bornholm ikke nogen særstilling, men hånden på hjertet: selv om vi også på Bornholm helt vil tiltræde bevillingen til oprettelse af en institution for læreruddannelse på Færøerne, kan det i denne forbindelse ikke undre, hvis vi siger, at Bornholm da også hører ind under den danske krone og det danske styre.

Staten har ofte med heldig hånd spredt sine institutioner ud i de enkelte landsdele, og nu er der lejlighed til at skænke Bornholm opmærksomhed. Jeg er ikke uvidende om, at den højtærede undervisningsminister helst ser de bestående seminarier udvidet med henblik på en mere udpræget opdeling i faglige linjer. Men i så henseende er det jo så heldigt, at netop Bornholm gennem sine geologisk sjældne forekomster udgør et naturligt område for naturhistoriefag. Der drager hvert år mange seminarister til Bornholm for at studere disse ting, og man kunne meget vel tænke sig, at et bornholmsk seminarium kunne arbejde sammen med de seminarier, der ligger i vor hovedstad eller i dens nærhed, således at Bornholms seminarium dyrkede netop disse anliggender.